

palees käinud oli, siis kinnitas tema oma wane-
matele, et tema oma jalga ilal enam ühe seesuguse
maja läwe üle tõsta ei taha. Muusika, maali-
mine ja looduse ilu oliwad temale aga armsad,
tema luuletas ise ja luges suure himuga Wana-
Greeklaste luuletust. Aga juba poisitese-põlwele oli
pühakirja lugemine temal kõige armsam, mille
õpetused selle-aegse eluförklusega nii wähe kokku
mahtusiwad ja mille prohweeti-sõnad pattudele nii
raskeid nuhtlusi ähwardasiwad. Tundide kaupa
wõis tema kui poisike ja kui noormees altarite
istete peal ja metsade warjus maas olla ja omale
filmapiisaratega jõudu paluda, kõrgete ja madalate
umbwooruste wasta wõidelda, mida tema igal
pääwal oma ümber nägi.

Noore Sirolamo hoidmine ülfiku elu ja maa-
ilmast põgenemise poole saiwad täit wõimust tema
üle, kui armastuse tuli ka tema noores südames
üles leekas, tema seda ühest kõrgemast seisusest
neiule tunnistas ja wastuseks sai: „Üks Strozzi
ei alanda ennast mitte ühendusele ühe Savonaro-
laga!“ See meel, mis ennast enne juba maa-
ilmast lahutanud, pööris ennast nüüd ainult ju-
malikkude asjade poole, ja kui weel ühe munga
jutlus teda läbi oli pörutanud, siis oli tema nõu
kloostresse minna kindel. Jürikuu 24. pääwal
1475 läks tema salaja wanemate majast ära ja

astus Bolognas püha Dominikuse kloostresse.
Sealt kirjutas tema wanematele: „Mis mind
sundinud on kloostresse minema, see on maailma
määratu wiletus ja inimeste kurjus, roojus,
pettus, kõrklus, ebajumalate teenistus, needmine
ja Jumala-teutamine igal wiisil; nii kaugele on
maailm juba jõudnud, et üht õiglast inimest enam
ei leita. . . Mina ei wõinud Italia pimestatud
rahwaste kurjust enam wälja kannatada, kus kõik
woorus kadunud on ja kõik toorus hõitseb. . .
Kas ei pia Teie seda mitte ühels armuks, et üks
Teie poegadeft Kristuse wõitleja on? Kui Teie
minu hinge rohlem armastate, kui minu ihu, siis
piate hõiskama selle auu üle.“ — Just alandlik
ei ole see ühe 23aastase noormehe kiri küll mitte,
aga iseenele-tundmise ja patulahjettsemise sügawuste
sisse on Savonarola järgmine elu teda küll wii-
nud, kui tema ka kõige oma eluaea selles kindel
oli, et Jumal teda iseäranis suurtele ja kõrgetele
tegudele kutsunud.

Bologna kloostres olets woorus-agar noormees
hea meelega kõige alamaid teenistusi tallitanud,
aga tema ülemad tundsiwad pea tema waimu ära
ja juhatasiwad teda teaduslikule õppimisele. Teda
pandi sisseastujate õpetajaks ja seitse aastat on
tema üliteadust õpetanud, kunni teda katheedre pealt
lantsele peale kutsuti ja pühakiri jälle kõige tema